

назоваваса животворящій?

Ѡ. Това требѣва да са проѣмѣва така, че Онъ заедно съ Бога Отца и Сына дава на твари-тѣ животъ, Особливо дѣхотенъ на человекы-тѣ.

Аще кто не родится водою и Духомъ, не можетъ внити въ царствіе Божіе. Іоан. III, 5.

В. Откъдѣ знаемъ, че Дѣхъ Святый исходи Отъ Отца?

Ѡ. Това знаемъ отъ слѣдѣщы-тѣ дѣмы на Самаго Исуса Хрїста: *Егда же придетъ Утѣшитель, Егоже Азъ пошлю вамъ Отъ Отца, Духъ истинны, Иже Отъ Отца исходитъ, Той свидѣтельствуеть О Мнѣ. Іоан. XV, 26.*

В. Ученіе-то за исхожденіе Сватаго Дѣха Отъ Отца можели да бѣде подложено на нѣкое измѣніе, или допзлнкваніе?

Ѡ. Не може. Прѣво за тока, че Православна-та Църкова въ това ученіе повтара точны-тѣ дѣмы на Самаго Исуса Хрїста; а пакъ Неговы-тѣ дѣмы, безъ сзмнѣніе, сѣ достаточно и свѣршенно израженіе на истина-та. Второ за тока, че второй Вселенскій Сѣборъ, на кого-то главный предметъ былъ да утвърди истинно-то ученіе за Святый Дѣхъ, безъ сзмнѣніе, удовлетворително изложилъ ѣ това ученіе въ символъ-тѣ вѣры; и Католическа-та Църкова призна това толкова рѣшително, дѣто третій Вселенскій Сѣборъ съ седмо-то си правило запретила да са съставя новъ символъ вѣры.

За тока св. Іоаннъ Дамаскинъ пише: *Духа Святаго и изъ Отца быти глаголемъ, и Духа Отца именуемъ: Отъ Сына же Духа быти ни какоже глаголемъ, но точію Его Духа Сынѣвня*